

Обавештајни увод: Крајем 2003. године *е-познаник*, тада близак западним обавештајним структурама, *мени за*

љубав

распита се Тамо Где Знају о ономе што би се најкраће формулисало као КУДА ИДЕ СРБИЈА а заправо је ШТА ПЛАНИРАТЕ СА ЗЕМЉОМ СРБИЈОМ (тада делом "Државне заједнице Србије и Црне Горе"). И, рече ми он, "види се светло на крају тунела за Србију, али Црна Гора и Косово *иду*".

Мало је рећи да сам ја,

необавештајан

каким ме Бог дао, одбио с гнушањем такве идеје и, сходно томе, у неверици дочекао референдум о независности Црне Горе (2006) и проглашење независности Косова (2008). Ако кренемо на

утврђивање градива,

лако ћемо видети да је оно што је требало да

иде

(добрим делом, ако не и скроз)

отишло

– али где је то "светло на крају тунела"?!

Обавештајна разрада: У децембру 2004. једна *америчка скраћеница* ([NIC](#)) у свом предвиђању "Глобалне будућности 2020" ([Mapping the Global Future 2020](#))

) користи мапу друге, нама много познатије,

америчке скраћенице

(CIA) о томе како ће изгледати ЕУ 2020. Кад ту, овде приложеноу мапу, упоредите са

[текућим ЕУ стањем](#)

– не можете да не помислите да 1)

ови много добро предвиђају

или 2)

"Циганска посла" са Ромима, визама и уласком у ЕУ

Пише: Александар Лазих

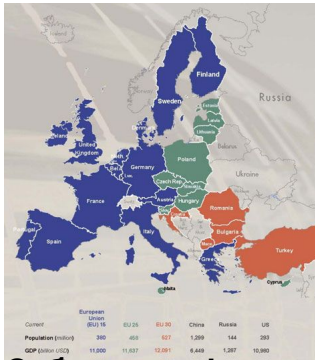
субота, 29 децембар 2012 16:04

они много добро испуњавају пророчанства ових првих.

Било како било, Србије – тј. целе територије која се тада звала ДЗ СиЦГ – на мапи Европске уније 2020. године нема. И онда нас је све, три године касније, изненадио почивши немачки амбасадор Андреас Цобел

[изјавом](#)

да је, "уместо инсистирања на томе да границе Косова буду део границе Србије, боље радити на томе да и Србија и Косово буду за 20 до 25 година у Европској унији".

Сабирање које одузима дах (и памет): Операција сабирања из наслова овог одељка не односи се толико на додавање година Цобелове процене (20-25) на датум кад је то изјавио (2007) колико на укључивање у причу [по](#)

[знате реченице](#)

из још чувенијег писма Вилија Вимера немачком канцелару Герхарду Шредеру: "Србија (вероватно због обезбеђивања несметаног војног присуства САД) трајно мора да буде искључена из европског развоја" (датум писања је 2.5.2000, датум објављивања у НИН-у је 8.2.2007). Закључак који се из горњих премиса лако изводи јесте да нас ЕУ и САД (не обавезно тим редом) не желе за

члана

али нас желе за

послушника

: за потоње нема бољег доказа од чињенице да је несрећни (и болно искрени) Цобел доживео критику немачког Министарства спољних послова и брзо повлачење из Београда. Наравно, није

фини човек из Немачке

Цобел био најгори ни најневаспитанији заступник у Србији – нити је иједан, ма колико се каубојски понашао, због тога опозван – већ је враћен јер је разголитио политику према нама, најкраће описану као

ударање чежње.

А кад неке дуго

ударате чежњу,

тај се често заљуби и спреман је, ма колико свестан чињенице да ће

шаргарепу можда само лизнути

, на послушност до мазохизма. Другима речима, Европска унија (и они који преко ње владају) желе Србију ван ЕУ али не и ван своје зоне утицаја: никако не би, на пример, волели да "мали Руси на Балкану" постану заиста и

Пише: Александар Лазић
субота, 29 децембар 2012 16:04

руски играчи

Научи мачку таман толико да улови донацију: Недавно објављени податак о укупним донацијама Србији (са дражесним насловом "

[ЕУ највише, Руси ништа](#)

") подсећа на то

поткупљивање

као важан механизам остваривања утицаја и обезбеђивања послушности. Говорећи о непоштеном односу западних сила према Африци, Бодријар наводи управо систем донација: да се афричким народима заиста хтелo помоћи, не би им се (парафразирано речено) давала риба да не умру од глади већ би се обучили да рибу лове сами. Није тешко уочити да бесповратна помоћ

бесповратно

води у лењост и зависност: кад први потпредседник Владе Србије Вучић

[изјави](#)

да без ЕУ не бисмо преживели ("

ако неко мисли да можемо без Европе, ја вам кажем да ми не можемо да преживимо, нећемо имати од чега да исплатимо пензије") он се од афричких колонијалних управника разликује само по светлијем тену.

Какве све ово има везе с визама: Ма шта о томе мислили/писали припадници "Никад у ЕУ" дела Српства, безвизни режим је битна ствар, посебно народу (тј. нама) који никако да прежали "Титин" пасош за који су се *сви грабили.*

И то нужно нема везе са

оствареним путовањима

(и сâм сам тек недавно

"Циганска посла" са Ромима, визама и уласком у ЕУ

Пише: Александар Лазић
субота, 29 децембар 2012 16:04

скинуо мрак

рођеном ми биометријском пасошу) већ са
осећајем слободе

(сећам се речи старог Румуна који је рекао да се, после укидања виза Румунији, осећа много боље иако је свестан да нити ће путовати нити то смера). Уосталом, да је питање (без)визног режима тако небитна ствар не би се Владимир Путин, на бриселском самиту ЕУ-Русија,

[тако љутито](#)

осврнуо на ЕУ визе руским грађанима и подсетио да "Европска унија не издаје визе земљама које су хиљадама километара удаљене од њених граница, на пример, Венецуели или Хондурасу". С тим у вези, када

фрајонке, сесилије и паковке

"упозоравају" на могуће ново увођење виза Западном Балкану (читај: Србија и, можда, Македонија) оне се не ослањају на "хистерију" (како је то, у иначе

[добром тексту](#)

, крстио М. Калик) већ на реалну претњу с више него реалним дејством. Ту лежи и одговор на питање овог одељка: ако је систем бесповратне помоћи први услов остваривања зоне утицаја, онда је свакако други вид притиска/поткупљивања омогућавање путовања без виза.

Жал за визе: Иако је наш осећај да је безвизни режим Србије са ЕУ ступио неоправдано касно (19.12.2009), сва је прилика да су се у ЕУ гадно покајали. Јер чињенице из првог дела текста не наводе ни на једну другу помисао сем да је режим без виза највиши ниво односа *онога што остане од Србије и Европске уније*. Тако да ове претње увођењем (за које претпостављам да се неће остварити) једним делом показују и жал што се *тако рано Србији доделила та полубожанска милост*

.

А какве све ово има везе са (српским) Ромима: Они су [прваци дисциплине](#) *трбухом за лажним азилом*.

(Лично познајем две породице успешних и једну породицу неуспелих *азиланата који то нису постали*.)

) А зашто то раде

[најбоље је објаснио](#)

"Циганска посла" са Ромима, визама и уласком у ЕУ

Пише: Александар Лазих
субота, 29 децембар 2012 16:04

Ненад Бановић: "Мени се више исплати да будем лажни азилант – и да имам 1500 евра месечно, три obroка, смештај и нешто одеће – него да будем начелник Управе граничне полиције".

Дакле, закони у појединим европским земљама омогућавају злоупотребе, ови наши јадничци – организовано или неорганизовано, али свакако У ОЧАЈУ – то користе на једини начин који умеју. Пошто ЕУ (ипак!) не може да окриви нас за несавршеност њихових закона, онда нас оптужује што нисмо у стању да спречимо број лажних азиланата. Изведено до крајњих консеквенци, испада да ЕУ тражи да будемо мултиетничка земља, а да нас (на неки начин) кажњава кад то стварно јесмо. Они који нису наклоњени Европској унији могли би, чак, да закључе да се таквим ставом фаворизују они који су проблем Рома (и потенцијалних лажних азиланата)

другачије

решили још 1941. године.